

Bài diễn văn của quan Khâm-Sứ Guillemain đọc tại tòa Khâm chiếu ngày 9-10-36 lúc tiếp kiến các ông Dân - biểu Trung - kỳ

(Tiếp theo)

Hiện thời, những trường học miễn thuế đã quan trọng nhất là: trường ở miền thượng nguyên (tỉnh Darlac, Kontoum, Pleiku, Haut-Doua). Trường trung và đại học ở Trung-kỳ (Thanh-hóa, Nghệ-an) trường chuyên và một phần nam Trung-kỳ (Ninh-thảo, Bình-dịnh). Ngoài ra những trường ở địa phương có hai trường ở Quảng-ngãi được 32 học trò thủ đắc và một trường ở Phú-yên ở giáp giới tỉnh Darlac có 32 học trò thủ đắc. Trường này về phương diện nhận chứng cứ thì nhập vào với các trường Darlac.

Khi ấy đến giờ chỉ nói về vấn đề giáo dục do Nam-triều quản đốc, trước khi nói về vấn đề này, bản chức không thể nào không nói cho các ông biết rằng bản chức rất được vui lòng vì nay ở Trung-kỳ đã có một trường trung học. Được vài ngày nay, ngày là từ ngày khai giảng, trường Trung-học Khâm-Bính đã được khai giảng. Ở trường này, ngoài những lớp cao đẳng tiền học của trường quốc học cũ, nay lại thêm ba lớp trung học. 33 người học trò đã được vào nhất niên, còn lớp nhì niên và tam niên thì nay chỉ nhận những học trò Trung-kỳ mà đi học ở trường trung học bảo hộ Hanoi. Ba lớp ấy đương đối với lớp 2e, 1e, 1e, triết học và toán học ở các trường trung học này, và sẽ dạy học trò thì từ nay như tại tại học.

Ở Trung-kỳ lần này rất mong mỏi sự tạo lập ấy, và nhiều ông trong qui viện đã có lời yêu cầu. Từ nay cả: học sinh Trung-kỳ có thể học thêm và không cần phải đi Hanoi mới có thể học ban trung học để có lòng an ủi, vì ở tỉnh này đã có đủ cả rồi. Còn một điều này lợi nữa, đến lợi này không phải là ít, là ban trung học lập ra mà không phải tốn kém gì, nếu không tốn kém tiền phí tổn công tác, không hao nhiều, đã dùng để làm thêm vài lớp mới. Bởi vì, các ông chắc nhớ rằng mỗi năm ngân sách bản xứ phải chi một số tiền khá to cho xe ô-tô để chỉ tiêu vào trường bảo

hộ. Từ nay khoản ấy sẽ bỏ đi và sẽ dùng về việc chỉ tiêu ban trung học trường Khâm-Bính.

Các ông đã biết công việc nhà nước đã thi hành để mở mang y tế ở Trung-kỳ. Muốn cho các ông rõ việc ấy, bản chức xin cho các ông hay rằng ở Trung-kỳ là một xứ trong thế giới đã dâng một số tiền rất nhiều so với số tiền ở ngân sách, để chỉ tiêu về việc y tế. Năm 1935 ngân sách có 3.500.000 mà tiền tiêu về y tế mới 1.300.000. Có 448 thầy thuốc, nhân họ và có 60 cho thuốc trong 139 nhà thương và nhiều lần đi hành bệnh. Số dân Trung-kỳ là 5.000.000, mà năm ngoái có tới 4.000.000 người xin thuốc, và 2.000.000 người chữa bệnh. Những phương pháp có biện pháp dùng để trị bệnh rất tốt, một bệnh rất thông thường trong dân gian, đã được kết quả rất mỹ mãn. Nhờ là ở các xưởng công tác hóa xa đáng làm cho thi nghiệm, những kết quả ấy lại càng thấy rõ ràng hơn. Tình hình bệnh hoạn ở các xưởng ấy đã giảm sút một cách rất kỳ lưỡng nên có thể kết luận một cách rất chắc chắn nghiêm một rằng nhờ có thuốc thang đã cho ở các xưởng ấy, tay thợ thấy trái biệt báo sự nguy hiểm, số tử so với số sanh cũng còn ít hơn ở ngoài dân gian về hạng người lớn. Nghĩa là cuộc thi nghiệm ấy kết luận một cách rõ ràng sự hiệu quả của được lợi. Rồi đây sẽ căn cứ vào đó mà đem thi hành những công việc như thế ở các tỉnh về mặt y tế, và có đôi việc làm để vài tháng nay đã được nhiều hiệu quả.

Đồng thời những công việc để trị bệnh sốt rét, công việc trị bệnh phong, ho lao, bệnh con mắt và các bệnh khác một ngày một mở mang. Nhờ có đi khám xét các trường học nên đã khám minh được nhiều đứa bé. Khi đi chữa bệnh cho học trò như thế, có thể lấy những học sinh hoàn toàn mạnh khỏe, và bày vẽ cho chúng những cách thức để chữa các thứ bệnh, những người học trò ấy lúc về nhà,

về làng, sẽ đem truyền bá những điều cốt yếu về sinh và y học. Phần nhiều những người học trò ấy trở lại một cách thông minh về cho những người thầy thuốc.

Xã dân kinh tế cũng vậy, một ngày một mở mang thêm lên, và ở trong chốn dân gian, nơi thêm con cũng có thêm điều kiện.

Các ông dân biểu, bản chức xin bài diễn văn, không thể bỏ qua mà không nói đến chính sách thuế mà đã thi hành ở Trung-kỳ, nhất là về vấn đề thuế phân phụ nộp. Năm 1929, nghĩa là năm đầu đã đem ra thi hành thuế phân phụ nộp, thì thu được tới cả 415.000\$. Đến năm 1935 chỉ còn có 173.000\$. Năm 1936 nhà nước tự họ xuống còn có 87.000\$. Các ông xem các tờ trình sẽ rõ rằng đến năm sau chỉ còn có 45.000\$. Bản chức mong rằng đến năm 1938, nhờ gặp cơ hội tốt có thể bỏ hẳn thuế phân phụ nộp.

Nay đã gần đến lúc hoàn toàn giải quyết sự giảm thuế mà lần này nhà nước đã thi hành một cách cương quyết đối với dân, bản chức không thể không nhắc lại cái công trình vĩ đại này năm về trước là thuế nào mà đã có những con số đã bay trên kia.

(Xem tiếp qua trang 3 cột 3)

LUẬT LAO ĐỘNG SỞ THỊ HẠNG NGÀY 4-11-36

Luật Lao-dộng sẽ thi hành tại Đông-dương vào ngày 1er Novembre 1936. Vừa rồi ở Bắc-kỳ, quan Thống-sứ đã thông tư cho các thuộc quan biết.

Ở QUẢNG-NGẠI ĐÃ NÓI ĐẾN NGẠCH THUẾ ĐÌNH ĐIỂN SANG NĂM

Vừa rồi quan huyện Ngã-tên hành có thư cái trát số 2729 nói về thuế lệ ngạch thuế đình, điển sang năm (1937). Cứ theo trát sắc, thì thuế đình gia 11%, thuế điển gia 15%, còn về khoản bách phân phụ nộp cho Trung-kỳ ngân sách sẽ lược lược ngoại. Thuế là thuế đình sang năm, mỗi suất 25755 chưa có thuế, còn thuế điển: như hạng 252475, nói hạng 15794, hạng 15190, cả hai ngạch còn chưa có số phụ nộp về Trung-kỳ ngân quỹ.

Quanh quẩn vấn đề nộp thuế năm nay xong, lại lo đến thuế sang năm! Phóng-Viên

Những điều nguyện vọng

Dân Trung-kỳ chúng tôi đang như cây mần đông vắng, ăn, rồi rồi; nay được Chính phủ Bình dân hóa Pháp đã y diều, phải các quan sang đây, để điều tra cho biết cái tình cảnh thực khổ của dân chúng tôi; thật chúng tôi tưởng dân như: gió xuân dầm ấm nhẹ nhàng thổi lên, sẽ làm cho phân có một hoa hồng chúng tôi đây được tươi non xanh tốt lại vậy.

Nên có những điều thỉnh nguyện, xin kính tỏ như sau đây:

1. - Xin sửa chế độ từ tụng

Từ mấy chục năm nay, dân Trung-kỳ chúng tôi có điều gì bất đắc, có dân đơn đến kiện ở quan Phủ, Huyện sở tại, có vụ đã gây ra bằng rầm, quan sở tại không xử hoặc xử không xong; cực chẳng đã, dân phải lên kêu Tỉnh, Bộ, tòa Sứ, tòa Khâm, có khi các cáo cấp trên trở lại giao vụ kiện ấy về cho quan sở tại xử, thế rồi hầu như mất vào đống mây khói mà không kết liễu; như thế thì sự tức của dân không do đâu thân mình được, mà lại làm phiền lụy tốn hao cho nhân dân lắm.

Nay xin Chính phủ cho dân Trung-kỳ chúng tôi: Dân có điều gì bất đắc do quan Phủ, Huyện tố cáo trước, nếu trong hạn hai tháng, quan Phủ, Huyện không xử hoặc xử không xong, dân được phép đưa đơn lên Tỉnh, Bộ, hoặc tòa Sứ tòa Khâm, xin minh xét cho dân nhờ; chứ đừng giao trở lại cho quan Phủ, Huyện xử nữa.

2. - Xin cho dân Trung-kỳ được tự do đình sinh lập nghiệp ở trong cõi Đông-Pháp

Năm ngoái đây, Chính phủ hạn chế không cho dân Trung-kỳ lên làm nhà lập nghiệp tạo mãi diều dĩa ở trên Mũi, sự ấy do dân làm. Thời buổi này, người Pháp sang Á, người Nhật sang Âu, người Trung hoa di cư khắp thế giới, dân Trung-kỳ chúng tôi cũng là người, cũng phải ăn, thế mà đất hẹp dân đông, đời sống khổ quá, mà lên cái xứ Mũi liền bên cạnh, để làm ăn nuôi sống, cũng bị hạn chế không cho, thì biết làm sao mà sống nổi; cái chết đói tưởng nó lại thiết tha phần nhiều, thế chịu hơn các thứ chết khác.

Nên xin Chính phủ cho dân chúng tôi được tự do đình cơ lập nghiệp khắp trong địa phận xứ Đông-pháp này, không luận ở đất Mũi, Lào, hay Cao-mên; vì dân chúng tôi đình cơ lập nghiệp ở đâu trong ba xứ ấy, thì cũng là đòi quyền cai trị của Chính phủ và phải nộp sưu thuế cho nhà nước.

3. - Chế độ nhà Đoan.

Đã 10 năm nay, rượu và nhà phiến ai đem đến ở ruộng đất ngoài đồng khi nào không hay, đến chừng giá rượu ra, thì nhà Đoan có việc do nhà có thừa ruộng đất ấy bắt phải nộp; dù thế bốn năm nay, lại cần bắt dân mua rượu, cả theo suất đình phát rượu về làng, hương lý phải đứng nhận bàn, người không uống rượu cũng cưỡng bắt mua, thật là áp bức dân tình thái quá.

Từ đây xin Chính phủ lấy lòng công lý báo ai, bỏ hẳn hai cái chế độ thái quá trên đây đi, cho dân chúng tôi được nhờ.

Còn muối và thuốc là hai thứ ăn dùng cũng như lúa gạo hằng ngày, xin Chính phủ rộng ơn bố thí cho quyền muối, cho dân chúng tôi được tự do làm muối ăn, và xin bỏ thuế trường thuốc là, chỉ xin đánh thuế người buôn thuốc như mấy chục năm trước.

4. - Về thuế chợ

Đã mấy chục năm nay, hàng bán dân xứ Trung-kỳ, rất khổ sở về môn thuế chợ. Như tên Giáp con nó đau, nó đi bán rau củ mồng cam để bán cho thuốc cho con, trời được đồng xu nó mướn bằng bạc chợ; tên Ất con nó trần trường lạnh lẽo, nó đi bán con gà con vịt gánh cái chợ tranh để may cho con tắm quần manh áo, trời được 0303 nó mướn bằng

NGAM MỘT HUON

VALDA

TRONG MIỆNG

Thật Khỏi đau đớn họng,
Khôn cò, Khỏi nóng lạnh,
Sổ mũi, và lại Khỏi ho.

Có ngạt mũi, ho nhiều, mà
ngậm được thuốc ấy thì
cũng hết liền.

ẤY LÀ
một thứ thuốc thần diệu làm
ĐỀ MÀ TRỊ
các chứng bệnh ho khan
và tức ngực.

THUỐC HUON VALDA

có bán trong các
tiệm thuốc
Có mua thì nhớ coi
trên nắp hộp có hiệu chữ

VALDA

MỚI THUẬT PHẢI

303; tội nghiệp thay cho những người nghèo khổ ấy, chỉ vì cái nghèo, nên thường thường họ hay trốn thuế chợ, rồi người thu thuế bắt được thì họ bị đánh đập dã dãi, nên ai còn có chút lương tâm mà trông thấy cái tình cảnh ấy của họ cũng phải động lòng rơi lệ.

Nay chúng tôi xin Chính phủ hãy nói tay về thuế chợ, ai bán hàng gì theo thời giá đáng 1\$ trở lên thì sẽ đánh thuế, còn kẻ nghèo khổ bán hàng số ít hơn, thì xin tra thuế chợ cho họ bớt, và xin yết thị giá thuế cho rõ ràng để người đi đến chợ được biết không bị bọn thu lạm thu.

(Còn nữa)
Đặng-văn-Bình
Người Nam ở Lào

CUỘC XỔ SÔ ĐÔNG-PHÁP

PHÁT-HÀNH LẦN THỨ HAI

Có 4 kỳ liên tiếp nhau:

Kỳ thứ nhất, sẽ tại Nam-Vang, ngày 23 tháng 10 tây năm 1936

Kỳ thứ nhì, sẽ tại Hanoi, ngày 17 tháng 11 năm 1936

Kỳ thứ ba, sẽ tại Saigon, ngày 19 tháng chạp tây năm 1936

Kỳ thứ tư, sẽ tại Huế, ngày 30 tháng giêng tây năm 1937

Mỗi kỳ chỉ phát hành có 200.000 vé

ĐỪNG CHỜ NỮA, NÊN MUA MAU MAU ĐI, KÉO ĐẾN GẦN NGÀY HỜI MUA LẠI ĐỂ!

Kỳ nào, cũng cần có:

1 số trúng	4.000\$
8 số trúng	1.000
80 số trúng	100
400 số trúng	50
4.000 số trúng	10

5\$ kỳ thứ: như, xin nhận chi kỳ, từ đó đến ngày sẽ có lần mở thưởng

Nhưng trong kỳ kỳ, bất cứ kỳ nào, đến trúng hay không, nếu số cần phải, đợi tới ngày 30 tháng giêng tây năm 1937, của được 400 một cuộc xổ số chung nữa. sẽ tại Huế, từ sau khi sẽ kỳ thứ tư rồi. May ra được rằng một số lớn trong 3 lần sau này:

100.000\$ — 40.000\$ — 20.000\$

Nên đây: Kỳ nào, về cũng bán khắp cả xứ Trung-kỳ. Về kỳ thứ nhất bán hết rồi mau! Hiện nay đã bắt đầu bán vé kỳ thứ nhì rồi! ở các thành thị, bán đến 10 tháng 11 tây thì thôi, còn các chỗ khác bán đến 14 tháng 11 tây là xong

Cũng 1\$00 một vé, mà lại được hai dịp may!

MỌI VẬT CẦN THIẾT CHO QUI NGẠI CỎ BÁN TẠI HÀNG LỚN

GÔ - ĐA HANOI,

Grands Magasins Réunis

Khi cần dùng đến, quý ngài nên hỏi tại hàng SOCOA, 145, Rue Paul Bert HUẾ, thì quý ngài sẽ được vừa ý.

Thương tuần tháng Novembre sắp tới sẽ có cuộc trưng bày lớn các thứ hàng tại hàng SOCOA.

BÁN THEO GIÁ Ở HANOI

Thuốc Đệ Nhất Vô Nhị Hiệu VÔ-VĂN-VÂN Trị Bệnh Đau Bụng

ĐAU BỤNG BAO TỬ. - Những người nào đau bụng ngầm ngầm, đôi không đau, ăn no vô đau, hoặc bụng no hơi, sinh ruột, ói mửa hoặc đau bụng sôi ruột, ợ nước chua, con nít trong bụng bị ợ sữa và nhất là những người bị bệnh Thiên thời, Dịch tả, nên mau mau dùng thuốc TẾ-THẾ TIỀN-ĐƠN, số 3 của hiệu VÔ-VĂN-VÂN giá mỗi gói 0\$10 thì hết liền.

ĐAU BỤNG MÁU. - Đau bà mỗi tháng đau bụng một hai lần, phát lên đờ độn, có cục máu bò qua bò lại, trong lòng trường xuống trong bụng, tức ngực, tay chân lạnh và đôi mắt đỏ, hoặc gần tới ngày có đờ độn kinh mà đau bụng, nên lập tức tìm nhà thuốc VÔ-VĂN-VÂN, là một nhà thuốc danh tiếng nhất Đông-pháp, mua một hộp BẠCH-PHỤNG-ĐIỀU-KINH, số 37, giá 0\$30, uống vào hết đau bụng, ợ nước máu họ xuống. Trường hợp thuốc này thì tức cục máu và kinh huyết: Jặng đều hòa.

ĐAU BỤNG RUỘT TÂM. - Ruột có khổ lớn, khổ nhỏ, có một khổ có lại. Người nào vì vì yếu, đã ăn không tiêu hóa, truyền tống chưa kịp qua qua lỗ ợ, tích tụ lại và phát đau bụng đờ độn là thường. Những người mắc bệnh ấy, mỗi ngày 2-3 lần, đau thốn sau lưng, đau lồng lên ngực, có cục trong bụng, no đói vẫn đau; đau độ vài giờ thì hết. Khi đã hiểu rõ những bệnh rồi, nên dùng THUỐC-TÂM PHÚC-TRUNG, số 51, giá một hộp 0\$40, hiệu VÔ-VĂN-VÂN thì hết đời.

Các ông đừng có tưởng lầm rằng mình mắc phải bệnh đau bụng phong tích, đau bụng phong, đau độ dày, đau bụng kinh viễn, mà dùng những thứ thuốc nhảm, uống vào rất có hại cho quý ngài.

Có mua những thứ thuốc kể trên đây qua rồi mới biết lời nói không ngoa, nhưng phải an tâm cho tự nhiên chẳng hề có hại cho ai.

Các chi cuộc nhà thuốc VÔ-VĂN-VÂN Thủ-đầu-một - Nam-Kỳ

SAIGON 229, Rue d'Espagne	QUINCHON Avenue Gio-Long	TOURANE Avenue du Musée	HUẾ 87, Rue Paul Bert	HANOI 86, Rue de Colon	HAIPHONG 103, Bd Bonnal
------------------------------	-----------------------------	----------------------------	--------------------------	---------------------------	----------------------------

SIROP PULMO

TRỊ CÁC CHỨNG HO - RẤT THẦN HIỆU

Một chai: 0\$60

Nhà thuốc PHẠM-DOAN-ĐIEM Tourane

(TĐ, then trans abt.)

Kể ông chỉ mấy đầu vạ của ban Thường - trực Dân-biến cũng mấy đầu vạ của phái thanh niên mà nhắc đi nhắc lại cái tên «quê-vụ-phạm», «chánh-trị-phạm»... Rồi bàn qua bốn sĩ-phu đức độ rồi hỏi các ông Dân-biến có nhiệm lịch duyệt mà ông cũng chỉ là vạ rồi, rồi rút lại khi tên Huy-hoàng-thúc-Khang, là khôn khéo Phải chỉ nói khôn khéo: sườn thì thôi, ông lại phải chứng nói năm 1930-31, phái thanh-niên là nhiều hội kín... tôi không hoa nghinh lại viết một bài trong *báo Tiếng-Dân* (không rõ ông chỉ bài nào), nói việc làm đó là khôn ngoan và ngày 20-9 đây, ban Thường trực có mời mà không thấy ông chủ - nhiệm *báo Tiếng - Dân* rồi ông ngưng nhiên họ cần phải đoán : «Ông Huy-hoàng-thúc-Khang là một nhân vật trong làng chánh trị, từ xưa đến nay việc gì cũng làm trái hẳn ý hướng của thanh niên , (có lẽ chỉ ban *Sec-Mai* không trái với ý hướng thanh niên) mà không biết làm sao cũng còn một mô thanh niên là phụ ông, ấy là một điều rất lạ. . . .

Bây, lời nói của ông trong các khen tặng tôi nên trên đầu đầu chính là đoạn kết luận ấy. Cái cha mẹ tác giả bài đại luận kia, lấy là

Vả lại, thanh niên ngày nay, nhờ văn hóa Âu-Áy, nhất là học thuyế
t, tự do bình đẳng của nước Pháp
đã nhập trong tư tưởng họ, phần
đồng đã giác ngộ nhiều. Tuy kh
huyết đương hăng hái, đường đ
chưa từng trải, tựa trong khôn
không có kẻ tháo suất phá hi
song trong phần giác ngộ kia, ch
tôi đã thấy có hạn học hỏi đ
kiến giải rất thực triệ
mất quan sát, có bộ não ph
Trái với xa hướng họ mà xét
đáng với lẽ phải, từ khắc họ
thiên ương, trái lại nếu đ
họ mà xét ra không bỏ
họ cũng không cần có
ý. Thanh niên hiện thời
hạng lao động nữ, nào có
trẻ con, nghe khen thì mừng
ai để tưởng.

Vậy tôi thực không giám
hai chữ tín phục đó, nhưng
biết chắc là thanh niên
không đến nỗi tín phục
chưa thoát khỏi cái sáo x
về ảnh hưởng nhiều hơn
thời.

Xin kết luận: đối với nòi gi
đất nước, khi nào tôi cũng dặt

(Type three times and sign)

HẾT

Theo bản dịch Tòa Khâm

công lên trên cả nhân và dân
phái, khi nào cũng làm một ngư
bạn nơi thung lũng với dân-biến, đ
với quan trường hay đoàn thể n
cũng vậy, không chỉ đối với tha
niên. Mà đã nơi thung lũng thì c
không khéo đâu.

Trời hao, người đau

Mát con

Yêu cầu là Trăm-Mười, hàng Trăm-Mười
 của Thập-Nguyên, huyện Bình-
 Định Bình-Định, (par poste Phú-Phong)
 được con tên Trĩ-Văn-Lý, tên tuổi Trĩ
 Sĩ, là tuổi, người gầy gò, một nước
 nước da trắng, mắt một mí, học ở
 trường Phú-phong, huyện Bình-Định.

Ngày tháng ba năm nay (1936) được
 học, tự nhiên bỏ đi đâu không biết.
 Tra cũng tìm kiếm đã tìm mà không thấy
 tin tức của con ruột thì rất lấy làm thương
 xót buồn rầu. Vì vậy tôi đăng lên báo m
 hàng này, xin bố con số báo, ai biết
 ở đâu, hoặc gặp nó nói nào; làm
 mạch gặp chỉ dẫn cho tôi, tôi sẽ đ
 tiền nói cảm ơn, và con tôi sẽ tới s
 gặp nó.

Nay kính,

Trần bá

Hiện việc này dân làng đã báo cáo
quan phủ, quan trên lấy là có thể
hành mà trừ mối lo trong chỗ lý trước,
về trường từ bỏ gian cho dân chúng được
an cư lạc nghiệp.

Dân chúng đang ngồi chờ ngóng trông

Dần H. L.

Dần kêu sao quan không xét.

Làng An Mỹ, làng Cam Lộ, huyện Cam Lộ,
Hồng Công thị trấn tợm những nhà
dân, như mọi nhà cửa; dân đi đến
nhà v' v', tháng 8 năm ngoái, dân đi
đánh cá đơm lưới qua trên thị trấn
mà chưa mong ơn xá sê, dân rất oán

Thơ của người dân

Lại chiều 16 Oxtobre, lý hương làng
lạc (Điện biên) đi đơn lên ông chủ
chánh kiện thầy Trích, khi đến lập trạm
làng ấy thấy có mương tắm đồng bạc (mà chưa trả, này làng thưa nhờ quan
chính bắt tiền lấy lý trả.

Không đợi nhà binh: A. P

Dân làng kiện lý trưởng
Lý trưởng làng Phước Lợi, tỉnh Phước Lợi, phủ Tam Kỳ là Trần-Dật, ý thức không lương; dân làng ở đơn kiện tại hạ mảy khoản:

- 1) Mầm Sáo-dại thứ 9, nhân có trái khai bị lợi diên thất, gia súc, mất dần tiền như m Trần-thị Thù 1905, Nguyễn Luận 0340 v.v.
- 2) Mầm Sáo-dại thứ 20, quan trên có một số học sinh trường học, y t mất số học lý rồi bị dân làm từ th đến tháng 11 mới xong, mà chộp

TRUNG-HOA

NHAT

PHAP

Còn như về việc bị thì ông Tron Galbo nói rõ rằng theo hiệp ước Nga-Pháp chỉ khi nào dân phần nội bên bị xâm lược thì bên kia mới giúp mới thời. Như vậy thì hiện tại chưa phải bên tôi.

Ông Ngoại giao Tổng trưởng Pháp n rằng bị vẫn giữ các khoản cam đoan trước. Vua bị không hề có với dân tín chứng lý. Chính phủ bị đã tuyên bố vào thời hòa ước Locarno, tiếp ước với các Quốc liên và hòa ước Luân đôn Hòa ước các bộ Tham mưu với hòa ước Van Dy chỉ là hòa ước tự mình giữ cho đời nhà, đáng trọng giá trị của nước ngoài trợ lực, và tổ rằng ở Tây-

Sách tặng

Sách tặng

Hiện MINH-PHƯƠNG ở Hà
 Nội vừa rồi có gửi tặng Bản báo quý
 tiên thuyết « Giản hơn sang » m
 xuất bản.
 Sách do 2 ông Ngô-thế-Phổ
 Trần-trung-Viên soạn; giá bán 0\$
 Vâng có lời cảm ơn hiệu MINH
 PHƯƠNG. T. L

phải theo lối cũ này.

3) Trong làng có một số rừng cấm: là có rừng lập từ xưa rồi, đã bàn tỷ đang trong việc lập, kỳ tháng 2 năm nay ty tiền bàn để ty tiền.

4) Năm người, nhân khai chi địa phương một lần đến địa phương như Phan Giảng 1880, Nguyễn-Kỳ 1880, Nguyễn-Lai, Nguyễn-Trích, Đặng-Ngà, Nguyễn-V, mỗi người 350.

5) Kỳ theo năm nay, y theo địa phương của 20-30 350, Nguyễn-Kh, N. Lân, Ng. Thơ, mỗi người 350, không địa phương.

Dân chúng đã bàn cũng qua phủ, quan trên xét theo.

4 người chưa dịch được

1000

Bà bước vào phòng lớn liền
nói với Phó-răng và An-bê :

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO)

Tác giả: Alexandre Dumas

\$100

Dịch - gld : Nam-Son

Ngoài vòng lưới kỹ, chỉ thấy đầu người, dần ông dần bà lẫn con nít ngồi trên vai mẹ hoặc vò nười của chúng nó.

Đi sau đèo phủ thổ và theo thứ tự bị chém trước chém sau, Bép-nô và Ăng-dờ-rê-a.

Đến đây, chúng càng đi tới, người
a càng thấy rõ tường mặt của
chúng.

Quả thật, khi Báp-ti-nô vừa bước đến chũn máy chém, thì một tin dữ thiên chúa giáng ở trong đám

minh, tôi không muốn chết
minh...

(Còn nữa)

Help (see trace 1)

Thưa thiên nhà nước không nhẽ
đem nước vào ruộng mà còn d

chính phủ mở quyền hạn cho V
vết các số thần.

mua trich lực thì rất dễ, cứ xin.
(Còn nữa)

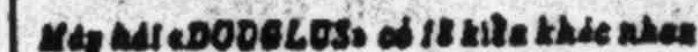
Lộc tới lãnh mà tóm thố!

THE NEW

Mỗi chai 1850 — Nền 14.7350
Hai thứ thuốc này nổi tiếng

ng-Dông - HANOI

DATE _____ **BY** _____

Đ. VĂN TÀI

BB - TAN - TAN

Agent exclusif des Disques et Photos

24-73318 (b6)-(b7) - Los Angeles

1850 - 1850

N. 114 - H

CRUYAN-TRI : Diah - Ijah - Endang-Ijah

↓ MBI 72 1300 - MBI 14 5300

ng-Bong - HANOI

HÃY CHỈ MÀNG ĐỒNG LẬP, HOẶC TUM-LA, HOẶC LẬP ĐÃ NHẬP CỐT, NHỮNG

[illegible]

Hạ thu giao tiết, chính là lúc người ta sinh bệnh sốt nóng cảm gió

là thuốc đặc trị các bệnh cảm mạo sưng gió, sốt nóng, sốt rét, nhức đầu, trúng hàn, trúng thử, công hiệu hơn hẳn mọi thuốc khác, cam đoan trong năm mươi phút kiến công

TỔNG - CUỘC : CHỢ - LỚN, 27 Boulevard TÔNG - ĐỐC - PHƯƠNG — **PHÂN - CUỘC :** 29, PHỐ HÀNG NGANG — HANOI